

[Aksel Larsen.]

love; derefter kan han selv i samråd med finansministeren bruge af pengene til formål, han synes falder ind under loven. Derfor behøver han ikke i dette tilfælde at søge speciel bevilling. Man kunne have ønsket, at det var gjort, og jeg har selv sagt, at det nok havde været klogt, om ministeren var gået til finansudvalget og bare havde oplyst finansudvalget om, at han agtede at gøre sådan og sådan. Men jeg kan ikke se, at loven påbyder, at der her skulle være søgt bevilling, og derfor må jeg stemme imod dette forslag til dagsorden.

Så kunne jeg selvfølgelig stemme for den af de ærede medlemmer hr. Dose og hr. Helge Larsen foreslåede dagsorden; det kunne jeg sådan set gøre, selv om jeg ikke synes, det er videre pænt af de ærede medlemmer, at de absolut vil køre alene. Jeg skal nu ikke være fornærmet i den anledning, men sige, at jeg synes ikke, at den dagsorden er rigtig. Man tager ministerens redegørelse til efterretning. Det er en meget bleg godkendelse af ministerens handle-måde eller frikendelse af ministeren. Jeg vil foretrække, at det siges på en helt anden måde, og derfor ser jeg mig nødsaget til, når vi nu skal have dagsordensafstemning, at komme med det helt rigtige dagsordens-forslag, som jeg anbefaler i særdeleshed re-geringspartierne at stemme for. Det lyder sådan:

„Idet folketinget godkender den af handelsministeren foretagne disposition, går tinget over til næste sag på dags-ordenen.“

Når det bliver vedtaget, er der i hvert fald vedtaget en bevilling af folketinget, og så bliver der ikke mere vrøvl om det.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dags-ordenen: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Henry Christensen gjorde det ærede medlem hr. Aksel Larsen og mig opmærksom på, at der ikke var tale om en bemyndigelses-lov, og så vidt jeg husker, sagde det ærede medlem hr. Henry Christensen, at det var der ikke, fordi der ikke var afsat nogen beløbs-ramme — så nogenlunde sådan tror jeg der

blev sagt. Men det er jo da rigtigt, at i § 12 i loven om Danmarks erhvervsfond gives der handelsministeren bemyndigelse til i samråd med finansministeren af fondens midler at afholde udgifter til eksportfremmende foranstaltninger, Når der foreligger en sådan be-myndigelse, bliver det et fortolkningsspørgs-mål, hvad man forstår ved eksportfrem-mende foranstaltninger. Jeg gav udtryk for før, at vi fortolker det sådan, at handels-ministeren har overskredet grænsen for den bemyndigelse, loven har givet ham, og der-for kan vi stemme for det af de ærede med-lemmer hr. Henry Christensen og hr. Wei-kop fremsatte dagsordensforslag, medens vi må anbefale at stemme imod de to andre dagsordensforslag.

Handelsministeren (Bawnsgaard): De ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Weikop synes i deres iver for at finde den rigtig holdbare begrundelse for et angreb på den af min forgænger truffne disposition totalt at glemme sammenhængen mellem det, de spørger om, og det, jeg svarer på. Det ærede medlem hr. Henry Christensen spørger mig, om jeg virkelig vil lægge den vurdering til grund for min disposition, at hvis der ikke er dokumenteret en åbenbar uoverensstemmelse, har jeg lov til at gøre sådan og sådan, og om jeg da ikke vil finde det mere naturligt selv på forhånd at kon-statere, at der er overensstemmelse. Jo, selvfølgelig vil jeg det, men hvis det ærede medlem havde hørt efter, ville han have konstateret, at det, jeg svarede på, var det ærede medlem hr. Weikops spørgsmål til mig: om jeg ville have foretaget dispositio-nen på samme måde. Så svarer jeg, at det er ikke over for mig dokumenteret, at der er en åbenbar uoverensstemmelse, og så vil jeg ikke forpligte mig til at sige, at jeg ville have gjort noget andet. Det konkrete i sagen er, at det ærede medlem rejser en anklage imod regeringen for at have foretaget en forkert disposition, og så er jeg virkelig af den op-fattelse, at dokumentationen af rigtigheden i anklagen påhviler den, der anklager; det kan vist ikke være forkert.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at hvis man var i besiddelse af almindelig sund fornuft, ville man aldrig være i tvivl om for-tolkningen af denne lov. Da jeg nu må ind-rømme, at jeg ikke 100 pct. kan se, at der